ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Ιανουαρίου 1999

κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου σχετικά με το καθεστώς αδειοδότησης εισαγωγών για χαλυβδόφυλλα (λαμαρίνες)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1998) 4468]

(1999/44/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής προκειμένου να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας βάσει των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, και ιδίως εκείνων οι οποίοι καθιερώνονται υπό την αιγίδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 356/95 [2], και ιδίως τα άρθρα 11 και 14,

Μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Α. **Διαδικαστικό πλαίσιο**

(1) Στις 30 Απριλίου 1997 η EUROFER (ευρωπαϊκή συνομοσπονδία βιομηχανιών σιδήρου και χάλυβα) κατέθεσε καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 (που εφεξής καλείται «ο κανονισμός» για λογαριασμό των μελών της, που συνίστανται τόσο σε εθνικές ομοσπονδίες και μεμονωμένες εταιρείες εγκατεστημένες σε 12 από τα 15 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αντιπροσωπεύουν περισσότερο από 90 % της παραγωγής ακατέργαστου χάλυβα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα.

(2) Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η εισαγωγή επίπεδων προϊόντων ανοξείδωτων χάλυβα στη Βραζιλία υπόκειται σε μη αυτόματη αδειοδότηση εισαγωγής. Κατά την άποψη του EUROFER, τον Μάιο 1996 η πρακτική των αρχών της Βραζιλίας που είναι αρμόδιες για την έκδοση αδειών εισαγωγής τροποποιήθηκε, με αποτέλεσμα οι άδειες να αρχίσουν να χορηγούνται μόνον εφόσον προβλεπόταν προθεσμία πληρωμής τριάντα ημερών κατ' ανώτατο όριο για το προς εισαγωγή εμπόρευμα. Ο καταγγέλλων τόνισε ότι οι αρχές της Βραζιλίας δεν ανήγγειλαν αυτή τη μεταβολή ούτε εξήγησαν την νομική βάση που επιτρέπει την απόρριψη των αιτήσεων για άδεια της οποίας έτυχαν οι εισαγωγείς της Κοινότητας, και ότι η μεταβολή φαίνεται να οφείλεται στις εσωτερικές κατευθυντήριες γραμμές της κυβέρνησης της Βραζιλίας.

(3) Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η υποχρέωση συμμόρφωσης στη νέα προθεσμία διακανονισμού έγινε προοδευτικά πιεστικότερη τον Νοέμβριο του 1996, όταν άρχισε να ζητείται από τους εισαγωγείς προϊόντων χάλυβα γραπτή δέσμευση για την τήρησή της, καθώς και τον Ιανουάριο 1997, όταν άρχισε να εφαρμόζεται ένα νέο μηχανογραφημένο σύστημα επιτήρησης της αδειοδότησης εισαγωγών (Siscomex).

(4) Τέλος, ο καταγγέλλων τόνισε ότι θεσπίστηκε, στις 25 Μαρτίου 1997, με το «Medida Provisória n.º 1569» του προέδρου της Βραζιλίας, γενικό καθεστώς των συμβάσεων συναλλάγματος για την πληρωμή των εισαγωγών (που απαιτεί προκαταβολικό διακανονισμό συμβάσεων συναλλάγματος για την πληρωμή εισαγωγών εφόσον η προθεσμία πληρωμής είναι μικρότερη από 360 ημέρες) που στη συνέχεια εφαρμόστηκε από την Τράπεζα της Βραζιλίας μέσω της Circular n.º 2747, που εκδόθηκε επίσης στις 25 Μαρτίου 1997. Η EUROFER ισχυρίστηκε ότι η νομοθεσία αυτή δεν αντικατέστησε τους ειδικούς κανόνες που εφαρμόζονται για τη χορήγηση αδειών εισαγωγής για τα προϊόντα χάλυβα, αλλά επέτρεψε στις αρχές της Βραζιλίας να εφαρμόσουν τα μέτρα που σχετίζονται με τα προϊόντα χάλυβα με αυστηρότερο και αποτελεσματικότερο τρόπο.

(5) Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι οι προαναφερθείσες πρακτικές της Βραζιλίας αποτέλεσαν εμπόδια για το εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού, δεδομένου ότι παραβίασαν τις διεθνείς δεσμεύσεις της Βραζιλίας στο πλαίσιο του ΠΟΕ, και ότι τα εμπόδια αυτά είχαν αρνητικές εμπορικές επιπτώσεις για τον καταγγέλλοντα.

(6) Πιο συγκεκριμένα, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το καθεστώς αδειοδότησης εισαγωγής της Βραζιλίας που εφαρμόζεται σε προϊόντα ανοξείδωτου χάλυβα παραβιάζει τα άρθρα XI, III:4 και X της GATT 1994 καθώς και το άρθρο 1 παράγραφος 4, το άρθρο 3 παράγραφος 3, το άρθρο 5 και το άρθρο 1 παράγραφος 9 της συμφωνίας ΠΟΕ για τις διαδικασίες έκδοσης αδειών εισαγωγής.

(7) Όσον αφορά τις δυσμενείς εμπορικές επιπτώσεις, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι οι δραστηριότητες των κοινοτικών παραγωγών και εξαγωγέων αποδιοργανώθηκαν σε μεγάλο βαθμό. Με την εισαγωγή του εν

[1] ΕΕ L 349 της 31. 12. 1994, σ. 71.
[2] ΕΕ L 41 της 23. 2. 1995, σ. 3.

λόγω καθεστώτος αδειοδότησης εισαγωγών, ορισμένες εισαγωγές πραγματοποιήθηκαν στον λιμένα εισόδου, πράγμα που προκάλεσε σημαντικές πρόσθετες δαπάνες. Επιπλέον, η κατάργηση της παραδοσιακής προθεσμίας πληρωμής των 180 ημερών σημαίνει ότι οι εισαγωγές δεν ήταν πλέον σε θέση να αγοράσουν προϊόντα εκτός εάν ο εισαγωγέας ή ο εξαγωγέας ήταν πρόθυμοι να επωμιστούν το κόστος μεγαλύτερης προθεσμίας πληρωμής που επιβάρυνε ακόμα περισσότερο χρηματοοικονομικά τον παραγωγό ή εξαγωγέα, καθιστώντας μη κερδοφόρες τις πωλήσεις του. Η αβεβαιότητα που δημιουργήθηκε από αυτό το καθεστώς εισαγωγών είχε ως αποτέλεσμα να σημειωθεί καθυστέρηση στις παραγγελίες και να χαθούν πιθανές νέες παραγγελίες εις βάρος του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

(8) Η καταγγελία περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία prima facia που να δικαιολογούν την έναρξη μιας κοινοτικής διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή άρχισε διαδικασία εξέτασης στις 27 Ιουνίου 1997 ([1]) .

Β. **Απάντηση της κυβέρνησης της Βραζιλίας για την υποχρέωση τήρησης προθεσμίας πληρωμής 30 ημερών όσον αφορά τη μη αυτόματη χορήγηση αδειών**

(9) Μετά την έναρξη της έρευνας η κυβέρνηση της Βραζιλίας, απαντώντας σε ερωτηματολόγιο, πληροφόρησε τις υπηρεσίες της Επιτροπής ότι ο κατάλογος προϊόντων που υπόκεινται σε μη αυτόματη έκδοση αδειών εισαγωγής θα τροποποιηθεί σύντομα για να εξαιρεθούν τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 7219 και 7220, όπως αναφέρεται στην καταγγελία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3286/94. Αυτό επιβεβαιώθηκε στις 25 Αυγούστου 1997 από τις αρχές της Βραζιλίας με τη διαβίβαση αντιγράφου ενός μέτρου (Comunicado n.º 23 από το Departamento de Operações de Comércio Exterior (DECEX) της 11ης Αυγούστου 1997, που δημοσιεύθηκε στις 13 Αυγούστου και άρχισε να ισχύει μετά τη δημοσίευση), με το οποίο πραγματοποιήθηκε αυτή η μεταβολή. Η επιβεβαίωση διευκρινίστηκε στις 11 Δεκεμβρίου 1997 όταν οι αρχές της Βραζιλίας εξήγησαν ότι τα εν λόγω προϊόντα υπόκεινται τώρα στο σύστημα αυτόματης αδειοδότησης εισαγωγών και δεν απαιτείται ειδική προθεσμία πληρωμής για τη χορήγηση αυτών των αυτόματων αδειών.

(10) Αυτή την απόσυρση από τον κατάλογο των προϊόντων που δεν υπόκεινται σε μη αυτόματη αδειοδότηση ήταν βασική δεδομένου ότι η μη αυτόματη αδειοδότηση εισαγωγών ήταν το μόνο χειροπιαστό διοικητικό μέσο εκπλήρωσης του όρου που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη προθεσμία πληρωμής 30 ημερών. Ο καταγγέλων συνέλεξε γραπτά στοιχεία για την υποχρέωση τήρησης της εν λόγω πληρωμής μόνο από μεμονωμένες αποφάσεις για άρνηση χορήγησης μη αυτόματων αδειών εισαγωγής.

(11) Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόσυρση των προϊόντων που αναφέρονται στην καταγγελία από τον κατάλογο προϊόντων που υπόκεινται σε αυτόματη αδειοδότηση εισαγωγών ισούται με την άρση του εμποδίου στο εμπόριο που αναφέρεται στην καταγγελία σχετικά με τον όρο τήρησης συγκεκριμένης προθεσμίας πληρωμής.

Γ. **Η νομοθεσία της Βραζιλίας για ένα γενικό καθεστώς συμβάσεων συναλλάγματος για την πληρωμή των εισαγωγών**

(12) Η νομοθεσία της Βραζιλίας για ένα γενικό καθεστώς συμβάσεων συναλλάγματος για την πληρωμή των εισαγωγών, που θεσπίστηκε στις 25 Μαρτίου 1997, προβλέπει ότι οι εισαγωγείς υποχρεούνται να πραγματοποιήσουν πράξεις συναλλάγματος σε τοπική τράπεζα εντός ορισμένων προθεσμιών σύμφωνα με τους όρους πληρωμής για τα εν λόγω εμπορεύματα, στις περιπτώσεις που η προθεσμία πληρωμής είναι κατώτερη από 360 ημέρες. Αυτό σημαίνει ότι οι εισαγωγείς πρέπει να καταβάλουν ένα ποσό στην εν λόγω τράπεζα μέχρις ότου εξοφληθεί το τιμολόγιο, ή να καταβάλουν επασφάλιστρο για τη σύμβαση συναλλάγματος σε τοπική τράπεζα.

(13) Σύμφωνα με τις αρχές της Βραζιλίας, ούτε η χορήγηση της άδειας εισαγωγής ούτε ο εκτελωνισμός εμπορευμάτων εξαρτάται από τη συμμόρφωση προς το εν λόγω καθεστώς. Η μη συμμόρφωση θα είχε ως επίπτωση την επιβολή προστίμων από την Κεντρική Τράπεζα της Βραζιλίας. Από τότε, που θεσπίστηκε η προαναφερθείσα νομοθεσία της Βραζιλίας, η Επιτροπή την παρακολουθεί επισταμένως, με σκοπό να εξακριβώσει το πεδίο εφαρμογής της και τις επιπτώσεις της, καθώς και τη συμβατότητά της με τους διεθνείς εμπορικούς κανόνες. Σε αυτό το πλαίσιο, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ενήργησε σε πολυμερές επίπεδο αρχίζοντας διαβουλεύσεις στο πλαίσιο των σχετικών διατάξεων του ΠΟΕ τον Ιανουάριο 1998.

Δ. **Πρόσφατες εξελίξεις**

(14) Από το 1996 φαίνεται να υπάρχει τάση από μέρους των αρχών της Βραζιλίας τόσο για εφαρμογή με μη διαφανή τρόπο, εμπορικών μέτρων που έχουν περιοριστικές επιπτώσεις σε συγκεκριμένους ευαίσθητους τομείς, όσο και για θέσπιση οριζόντιας νομοθεσίας που, μεταξύ άλλων, μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τις εισαγωγές. Ο ολοένα αυξανόμενος αριθμός των διαδικασιών εξέτασης που άρχισαν ή προβλέπονται να αρχίσουν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94, επιπλέον των καταγγελιών ευρωπαίων εξαγωγέων, είναι σαφής ένδειξη ότι υπάρχει αυτή η τάση.

(15) Πιο συγκεκριμένα, εκτός από μία καταγγελία από μέρους της Febeltex, της βελγικής ένωσης κλωστοϋφαντουργίας, η Επιτροπή άρχισε διαδικασία εξέτασης βάσει του κανονισμού στις 27 Φεβρουαρίου 1998 ([2]). Αυτή η διαδικασία αφορά το μη αυτόματο

([1]) ΕΕ C 197 της 27. 6. 1997, σ. 2.

([2]) ΕΕ C 63 της 27. 2. 1998, σ. 2.

σύστημα αδειοδότησης εισαγωγών και τον τρόπο εφαρμογής του συστήματος, κυρίως με υποχρεωτικούς όρους πληρωμής των εισαγωγών και επιβολή τιμών στις εισαγωγές.

(16) Παρόλο που η προαναφερθείσα διαδικασία εστιάζεται στις επιπτώσεις του συστήματος σε ορισμένα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, καλύπτει ωστόσο μία πρακτική όμοια με αυτήν που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης. Συνεπώς, παρόλο που έχει περατωθεί η διαδικασία, η Επιτροπή θα μπορεί να συνεχίσει να παρακολουθεί το καθεστώς αδειοδότησης εισαγωγών για χαλυβδόφυλλα (λαμαρίνες) που εφαρμόζεται στη Βραζιλία.

Ε. **Σύσταση**

(17) Συνεπώς θα πρέπει να τερματιστεί η διαδικασία εξέτασης σχετικά με το καθεστώς αδειοδότησης εισαγωγών της Βραζιλίας για χαλυβδόφυλλα (λαμαρίνες),

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Περατώνεται η διαδικασία εξέτασης σχετικά με το καθεστώς αδειοδότησης εισαγωγών της Βραζιλίας για χαλυβδόφυλλα (λαμαρίνες) που άρχισε στις 27 Ιουνίου 1997.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Βρυξέλλες, 6 Ιανουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος